

Finnpartnership

Kehitysvaikutuksia 2017 - vuoden 2013
liikeyhteistyösuostukihakemusten
viimeinen seurantaraportointi

Sisällysluettelo

1. Vuoden 2013 liikekumppanuustukihankkeiden kehitysvaikutuksia	2
1.1. Hankkeiden onnistuminen	3
1.1. Hankkeiden taloudellinen tuottavuus	5
1.2. Investoinnit kohdemaahan	5
1.3. Hankkeiden työllistämisaikutukset	6
2. Teknologian ja tietotaidon siirto	6
3. Koulutus	7
4. Sosiaaliset vaikutukset	7
5. Vaikutukset naisten työllistymiseen ja sukupuolten väliseen tasa-arvoon	8
6. Yleinen infrastruktuuri	8
7. Markkinat ja tuotantorakenne	9
8. Ympäristövaikutukset	10
9. Uuden yhtiön perustaminen	11
10. Alihankintasuhteen muodostaminen	11
11. Tuonti	11
12. Suomalaisen ympäristöteknologian pilotointi	12
13. Finnpartnershipin tuottama lisäarvo	12
14. Jatkohankkeet	13

1. Vuoden 2013 liikeyumppanuustukihankkeiden kehitysvaikutuksia

Finnpartnership myönsi vuonna 2013 kaikkiaan 94 hankkeelle tukea yhteensä 3 488 807 euroa, josta maksettiin lopulta yhteensä 1 347 297 euroa. Näistä 59:lle (63 %) maksettiin tukea ja 35 (37 %) yritystä ei pyytänyt maksatusta. Niistä hankkeista, joille tukea on maksettu, neljä on aikaisempien hankkeiden jatkohakemuksia. Nämä ovat raportoitu erikseen kohdassa 14. Näin ollen hanketuloksista raportoidessa käytetään määrää 55 (maksatusta saaneet hankkeet, jotka eivät olleet jatkohankkeita).

Raportoinnin kohteena oleville 55 yritykselle myönnettiin liikeyumppanuustukea yhteensä 3 176 160 euroa ja näille maksettiin 1 211 426 euroa¹. Näistä 22 yritystä raportoi investoinneista kohdemaahan. Investointien kokonaisarvo on yhteensä 7 080 669 euroa, mikä on lähes 6 kertaa kaikkien raportoinnin kohteena olevien myönnettyjen LK-tukien verran. Investointeja tehneille yrityksille maksettiin LK-tukea yhteensä 652 958 euroa. Investointeja tehneiden yritysten investointien määrä on lähes 11-kertainen heille maksetun LK-tuen verran. Investointien suhde maksatuksi oli pienempi kuin vuosien 2012 hankkeissa, joissa investointeja tehneiden yritysten investointien määrä oli noin 25-kertainen suhteessa heille maksettuun LK-tukeen. Jos jatkohankkeet lasketaan mukaan, investointeja tehneiden yritysten maksatussumma on 788 829 euroa ja investointeja tehneitä yrityksiä on 26. Jatkohankkeet mukaan lukien investointeja tehneet yritykset ovat investoineet yhteensä 7 217 169 euroa, mikä on noin 9 kertaa heille maksetun liikeyumppanuustuen verran.

Vuoden 2013 maksatusta saaneista hankkeista 47 (85 %) oli pk-yrityksiä ja kahdeksan (15 %) suuryrityksiä. Hankkeista 12 (22 %) suuntautui vähiten kehittyneisiin maihin (LDC). 25 hankkeista (45 %) suuntautui alemman keskitulotason maihin (LMIC; vuonna 2012 vastaava luku oli 29 %). 18 hankkeista (33 %) kohdistui ylemmän keskitulotason maihin (UMIC; vuonna 2012 vastaava luku oli 49 %). Vertailu aikaisempiin vuosiin löytyy liitteen 2 taulukosta 1.

Liitteeseen 1 on koottu vuosien 2006-2013 hankkeiden raportoidut kehitysvaikutukset sekä muita avainlukuja. Yritykset raportoivat etabloitumisestaan² liitteessä 2 olevan taulukon mukaisesti. Käsillä olevassa raportissa esitellään lyhyesti alla olevassa taulukossa kootut kehitysvaikutukset.

Kehitysvaikutuksia 2013	%
teknologian ja tietotaidon siirto	35 %
koulutus	58 %
sosiaaliset vaikutukset	45 %
yleinen infrastruktuuri	25 %
markkinat ja rakenne	44 %
ympäristövaikutukset	60 %

Seurantaraportointi perustuu asiakkaiden seurantalomakkeissa antamiin tietoihin, ja niissä esitetyt asiat

¹ Jatkohankkeille maksettiin 135 871 euroa. Yhteensä on maksettu 1 347 297 euroa.

² Etabloituminen tarkoittaa tässä kaikkia pitkäaikaisen liikeyumppanuuden muotoja eli yhteisyritys, tytäryhtiö, pitkäaikainen osto- tai alihankintasopimus, huoltoyhtiö, franchise- ja lisensiointisopimus jne.

ovat näin ollen heidän subjektiivisia mielipiteitään hankkeen toteutuksesta. Epäselvissä tapauksissa asiakkaaseen on oltu myös yhteydessä. Kaikkia annettuja tietoja ei ole erikseen tarkistettu.

1.1. Hankkeiden onnistuminen

Hankkeen onnistumista seurataan kolmessa etapissa: loppuraportin yhteydessä viimeistään kahden vuoden päästä tuen myöntämisestä, eli tässä tapauksessa viimeistään vuonna 2015, ensimmäisen seurantaraportin yhteydessä (vuonna 2016) ja toisen seurantaraportin yhteydessä (vuonna 2017). Loppuraportin perusteella 26 (47 %) hanketta oli jo johtanut liikekumppanuuteen. Näistä 21 (38 %) katsottiin edelleen onnistuneeksi ensimmäisen seurantaraportoinnin jälkeen. Toisen ja viimeisen seurantaraportin yhteydessä 20 hankkeen (36 %) arvioitiin olevan onnistunut. Alla olevaan taulukkoon on listattu vuoden 2013 hankkeiden tilanne eri vuosina.

Taulukko 1. Vuoden 2013 hankkeiden tilanne vuosina 2015-2017.

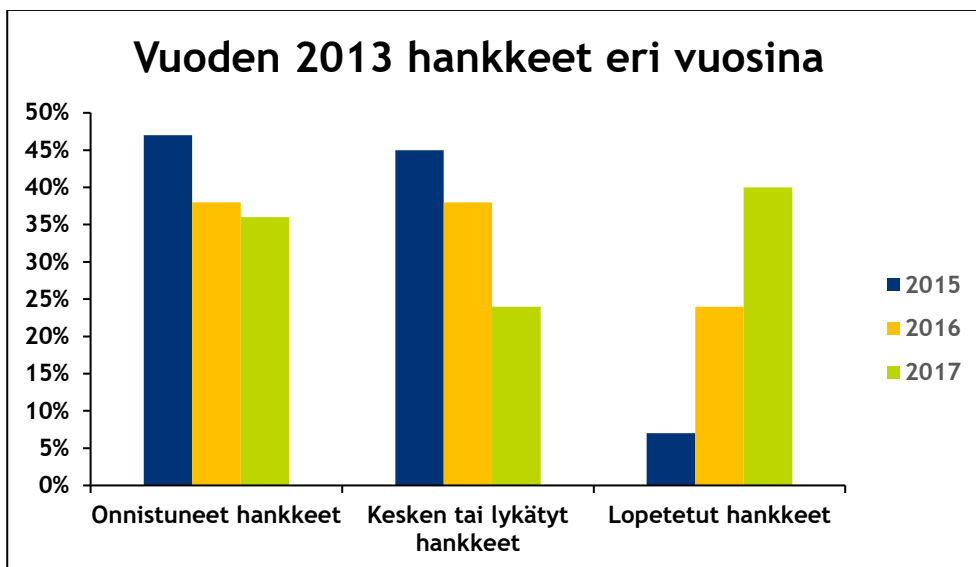
LKT-hankkeet	2015 (kpl)	%	2016 (kpl)	%	2017 (kpl)	%
Onnistuneet	26	47 %	21	38 %	20	36 %
Kesken tai lykättyt	25	45 %	21	38 %	13	24 %
Lopetetut	4	7 %	13	24 %	22	40 %
Yhteensä	55	100 %	55	100 %	55	100 %

Onnistuneista hankkeista 14 (70 %) on pk-yrityksien ja kuusi (30 %) on suuryritysten. Koska pk-yritysten osuus kaikista raportoinnin kohteena olevista hankkeista on 85 %, voidaan suuryritysten hankkeiden todeta johtaneen suhteellisesti useammin hankkeen onnistumiseen. Tämä poikkeaa aiemmista vuosista, jolloin suur- ja pk-yritysten hankkeiden onnistuneisuudessa ei ole ollut eroja.

Loppuraportoinnin perusteella 25 (60 %) hanketta oli vuonna 2015 joko kesken tai toistaiseksi lykätty. Vuotta myöhemmin, ensimmäisen seurantaraportoinnin perusteella, 21 hanketta oli joko kesken tai niitä oli toistaiseksi lykätty. Käsillä olevan toisen seurantaraportoinnin perusteella 13 hanketta on kesken ja yhtä lykätty. Näistä hankkeista osa saattaa edetä tulevaisuudessa. Kaikki keskeneräiset hankkeet ovat pienyritysten hankkeita. Tämä saattaa antaa viitteitä siitä, että suuryritykset tekevät nopeammin päätöksen etabloitumisesta tai sen keskeyttämisestä. Suuryrityksillä on myös yleensä paremmat taloudelliset edellytykset jatkaa hanketta. Otoskoon suhteellinen pienuus on kuitenkin syytä huomioida päätelmiä tehtäessä.

Kaikista raportoiduista hankkeista 22 (40 %) ei toteutunut. Tämä on huomattavasti enemmän kuin vuoden 2012 kohdalla, jolloin toteutumatta jääneitä hankkeita oli 23 % raportoinnin kohteena olevista hankkeista. Vuosiin 2006-2011 verraten on vuoden 2013 toteuttamatta jääneiden hankkeiden suhteellinen osuus kuitenkin lähellä keskiarvoa. 22 toteutumatta jääneestä hankkeesta 20 (91 %) oli pk-yritysten ja kaksi (25 %) suuryritysten hankkeita. Liikekumppanuustuen tarkoitus on mahdollistaa selvitysten tekeminen liiketoiminnan mahdollisuuksista, ja mikäli nämä selvitykset eivät anna toivottua kuvaa, on hankkeiden

toteutumatta jääminen mahdollista ja luonnollista. Hankkeet jäävät toteutumatta myös muista syistä. Raportoinnin kohteena olevat yritykset ovat muun muassa kertoneet, että hankkeessa ei ole löydetty sopivaa kohdemaapartneria. Kohdemaan hankala poliittinen tai taloudellinen tilanne oli myös yksi syy hankkeiden epäonnistumisiin. Toisinaan taas teknologiset tai tuotannolliset eroavaisuudet Suomen ja kohdemaan välillä olivat liian suuret, jotta hanketta olisi ollut mielekästä jatkaa. Raportoinnin kohteena olevista yrityksistä viisi on ajautunut konkurssiin loppuraportoinnin jälkeen, ja yritysten taloudelliset vaikeudet ovat myös vaikuttaneet hankkeiden toteutukseen. Konkurssiin ajautuneiden yritysten osuus on huomattavan suuri. Sekä pk-yritysten osuus lopetetuista hankkeista että konkurssiin joutuneiden yritysten osuus raportoinnin kohteena olevista hankkeista ovat poikkeuksellisen suuria. Vuoden 2013 hankkeiden ensimmäisen kolmen vuoden kehitystä on havainnollistettu kuvassa 1. Lisää taulukoita hankkeiden toteutumisista on esitetty liitteessä 2.

Kuva 1. Vuoden 2013 hankkeiden tilanne eri vuosina.

Onnistuneista hankkeista kuusi (30 %) kohdistui ylemmän keskitulotason maihin (UMIC), yhdeksän (45 %) alemman keskitulotason maihin (LMIC), ja viisi (25 %) vähiten kehittyneisiin maihin (LDC). Yksikään hankkeista ei kohdistunut LIC-maihin (Low Income Countries), joskin on huomionarvoista, että kyseiseen kategoriaan sisältyi vuonna 2013 vain viisi maata. LMIC-maihin kohdistuneiden hankkeiden onnistuneisuusprosentti (45 %) oli suurempi kuin UMIC-maihin (30 %) tai LDC-maihin kohdistuneiden hankkeiden (25 %). Otoskoon pienuudesta johtuen ei kuitenkaan voida tehdä johtopäätöstä hankkeen onnistumisen ja kohdealueen kehitystason välisestä suorasta korrelaatiosta. Lisäksi LMIC-maihin kohdistuneiden investointien keskiarvo oli suurempi kuin LDC- tai UMIC-maihin kohdistuneiden investointien, mikä on mahdollisesti vaikuttanut hankkeiden korkeampaan suhteelliseen onnistuneisuuteen.

Taulukko 2. Hankkeiden status vuonna 2017 ja DAC-luokitus.

Hankkeen status	LDC	LIC	LMIC	UMIC	Yhteensä
Onnistunut	5 (25%)	-	9 (45 %)	6 (30 %)	20 (36 %)
Kesken tai lykätty	3 (23 %)	-	7 (54 %)	3 (23 %)	13 (24 %)
Ei toteutunut	4 (18 %)	-	9 (41 %)	9 (41 %)	22 (40 %)
Kaikki	12 (22 %)	-	25 (45 %)	18 (33 %)	55 (100 %)

1.1. Hankkeiden taloudellinen tuottavuus

Taloudellinen tuottavuus on tärkeässä osassa myös kehitysvaikutusten toteutumisen osalta. 15 yritystä (27 %) on kertonut hankkeen olevan tuottava jo tässä vaiheessa. Loput 40 (73 %) arvioivat hankkeensa tässä vaiheessa tuottamattomiksi. Useat yritykset ilmoittivat saaneensa arvokasta tietoa ja kokemusta kohdemarkkinoista ja -alueesta sekä toimintaympäristöstä selvitysten avulla, riippumatta hankkeen taloudellisesta tuottavuudesta.

1.2. Investoinnit kohdemaahan

Investoinneista kohdemaahan raportoi 22 hanketta. Investointien yhteissumma on yli 7 080 669 euroa, mikä on lähes kuusi kertaa kaikkien raportoinnin kohteena olevien maksettujen liikekumppanuustukien verran. Investointeja tehneiden yritysten investointien määrä on kuitenkin lähes 11-kertainen heille maksettuun LK-tukeen verrattuna. Niistä 22 hankkeesta, jotka raportoivat investoinneista kohdemaahan 13 on onnistuneita, yksi on lykätty ja kahdeksan hankkeista on lopetettu.

Investointeja tehneistä 19 (86,4 %) on pk-yrityksiä ja kolme (13,6 %) on suuryrityksiä. Vuonna 2012 pk-yrityksiä oli 14 (87,5 %) on ja suuryrityksiä oli kaksi (12,5 %), joten tilanne ei muuttunut yritysten koon suhteen edellisvuodesta. Pk-yritysten investointien keskiarvo oli 298 982 euroa ja suuryrityksien investointien keskiarvo oli 500 000 euroa. Investointeihin johtaneista hankkeista seitsemän (32 %) kohdistui ylemmän tulotason maihin (UMIC), yhdeksän (41 %) alemman keskitulotason maihin (LMIC), ja kuusi (27 %) vähiten kehittyneisiin maihin (LDC). LMIC-maihin tehdyt investoinnit ovat suhteellisesti suurempia kuin muihin maihin. LMIC-maihin tehtyjen investointien keskiarvo on noin 625 852 euroa, UMIC-maihin keskiarvo on noin 235 571 euroa ja LDC-maihin noin 557 000 euroa. Edellisvuona arvelimme, että 2012 vuoden keskiarvot olisivat antaneet viitteitä siitä, että yritykset saattavat uskoa LMIC-maiden kasvupotentiaaliin enemmän kuin LDC-maiden. Raportoimme myös, että yritykset todennäköisesti kokevat LMIC-maiden liiketoimintaympäristön luotettavampana LDC-maihin verrattuna. Tämän vuoden luvut kuitenkin havainnollistavat, että yksittäisen hankkeen suurinvestoinnit saattavat muuttaa keskiarvoa merkittävästi, mistä johtuen 2013 vuoden LDC-maihin tehtyjen investointien keskiarvo on saavuttanut LMIC-maiden nyt siis laskenutta investointien keskiarvoa.

Jatkohankkeet mukaan laskemalla investointeja tehneiden yritysten määrää kasvaa neljällä yhteensä 26:een. Jatkohankkeet mukaan lukien investointeja tehneet yritykset ovat investoineet vähintään 7 217 169 euroa, mikä on noin 9 kertaa heille maksetun liikekumppanuustuen verran.

1.3. Hankkeiden työllistämisaikutukset

Hankkeiden aikaansaamista suorista työllistämisaikutuksista raportoi 23 yritystä, eli 42 % raportoinnin kohteena olevista hankkeista. Nämä hankkeet ovat työllistäneet suoraan yhteensä 758 henkilöä ja keskimäärin yksi työllistävä yritys työllisti noin 33 henkilöä. Työpaikoista uusia luotuja paikkoja oli noin 297, mikä tarkoittaa noin 23 % enemmän uusia luotuja työpaikkoja edellisvuoteen 2012 verrattuna. On kuitenkin hyvä huomioida, että edeltävänä vuonna hankkeiden määrä oli poikkeuksellisen pieni, joten työpaikkojen osalta ero on viime vuoteen verrattuna vähäinen. Uusia työpaikkoja on toistaiseksi syntynyt keskimäärin lähes 13 per suoraan työllistävä yritys. Työllistettävien keskimäärä on vuosien 2006-2014 aikana vaihdellut 24 ja 71 henkilön välillä per työllistävä yritys.

Suoraan työllistävästä yrityksistä kolme (13 %) on suuryrityksiä. Suuryritysten osuus kaikista raportoiduista hankkeista oli 15 % joten tulokset eivät anna viitteitä siitä, että suuryritykset työllistäisivät suhteellisesti enemmän kuin pk-yritykset.

Suoraan työllistävästä yrityksistä 20 arvioi työllistävänsä seuraavien kahden vuoden aikana yhteensä 184 työntekijää nykyistä enemmän (eli yhteensä 942). Myös kuusi sellaista yritystä, jotka eivät tällä hetkellä työllistä ihmisiä, arvioivat työllistävänsä kahden vuoden kuluessa yhteensä 51 henkilöä.

Suoraan työllistävästä hankkeista 11 ilmoitti myös työllistävän epäsuorasti yhteensä 188 henkilöä. Usein yrityksillä ei ole tarkkaa tietoa epäsuorista työllisyysvaikutuksista, minkä vuoksi kyseisiä raportoitavia lukuja on syytä pitää suuntaa antavina.

Yhteenvetona voidaan todeta 23 hankkeella olleen työllistävä vaikutus. Suorat ja epäsuorat työpaikat yhteen laskien yritykset ovat ilmoittaneet työllistävänsä 946 henkilöä, mikä on 262 henkilöä enemmän kuin vuoden 2012 hankkeissa. Raportoitujen hankkeiden määrä oli vuonna 2012 kuitenkin huomattavasti tätä vuotta pienempi.

2. Teknologian ja tietotaidon siirto

Yksi suomalaisten yritysten kautta toteutettavan, kauppaa tukevan kehitysyhteistyön tavoitteista on osaamisen ja teknologian siirtyminen kehitysmaihin. Tietotaidon siirto tukee myös muiden kehitysvaikutusten toteutumista. Yrityksistä 19 (35 %) raportoi hankkeeseen liittyneen teknologian ja tietotaidon siirtoon liittyviä kehitysvaikutuksia. Tämä on vähemmän kuin vuonna 2012 (71 %) mutta linjassa aikaisempiin vuosiin, jolloin luku on ollut 38-75 %.

19 hankkeessa on siirtynyt yritysten hyvää hallintotapaa ja käytäntöjä esimerkiksi viemällä suomalaista yrityskulttuuria, hallinto- ja liiketoimintatapaa, päätöksenteon ja hallinnon läpinäkyvyyttä, työturvallisuusasioita sekä kansainväliseen kauppaan liittyviä organisoitua. 14 hankkeessa on siirtynyt taloushallintoon liittyvää tietotaitoa ja 14 hankkeen yhteydessä on kerrottu markkinointiin liittyvän tietotaidon siirrosta. Jälkimmäisen osalta on kohdemaapartnerille välitetty muun muassa moderneja markkinoinnin ja myynnintyökaluja sekä elinkaarikustannusajattelua. 11 hankkeessa on siirtynyt tietotaitoa logistiikasta liittyen esim. kansainvälisen kaupan logistiikkaratkaisuihin sekä atk-pohjaisiin

logistiikkajärjestelmiin. Työolosuhteisiin ja työskentelytapoihin liittyvät parannukset ovat liittyneet muun muassa työsuojeluun sekä työturvallisuuden kansainvälisten standardien edellyttämällä tavoilla.

3. Koulutus

Hankkeissa tehtävän koulutuksen tavoitteena on kohdemaan työväestön henkisen pääoman lisääminen. Yrityksistä 28 (51 %) raportoi hankkeen lisänneen koulutusta tai pätevyyttä kohdemaassa, ja 32 hankkeeseen (58 %) sisältyi oman, partnerin tai alihankkijan suoraa kouluttamista. Niistä hankkeista, joihin sisältyi koulutusta, arvioivat yritykset keskimäärin 55 prosentin hankkeeseen osallistuneesta henkilöstöstä saaneen hankkeen aikana koulutusta.

Koulutus sisälsi opetusta muun muassa kansainvälisten terveydenhuollon standardeista, ohjelmistoista, työturvallisuudesta, taloushallinnosta, käsityötaitoista, markkinoinnista, ympäristöviestinnästä, ympäristölainsäädännöstä, rakennustavoista sekä laki- ja lupa-asioista. Koulutustilaisuuksia on järjestetty omalle henkilöstölle, partnereille, alihankkijoille, sekä pilottiasiakkaille. Koulutuksien kesto vaihteli aina yhden päivän mittaisista useamman kuukauden mittaisiin tai jatkuviin koulutuksiin. Valtaosa koulutusta järjestäneistä yrityksistä raportoi koulutuksien olevan jatkuvaa läpi hankkeen. Koulutusta järjestivät useimmiten tuensaajayritys itse tai ulkopuoliset asiantuntijat.

Lisäksi 20 yritystä (36 %) on raportoinut tarjonneensa paikallisyhteisöille koulutusta tai muuta tietoisuuden lisäämistä. Tämä on pitänyt sisällään esimerkiksi koulutusta suomalaisesta liiketoimintakulttuurista, teknologioista, kansainvälisestä kaupasta ja logistiikasta sekä ympäristömonitoroinnista niin paikallisille viranomaisille, asukkaille (mm. kylän johto), osuuskunnille, koulutusalan henkilöstölle kuin tarkemmin erittelemättömille sidosryhmille.

4. Sosiaaliset vaikutukset

Hankkeiden sosiaalisia vaikutuksia kohdemaan yhteiskuntaan arvioidaan työolosuhteiden ja työntekijöille tarjottujen sosiaalietuuksien kautta. Yrityksistä 25 (45 %) ilmoitti työllistävänsä kohdemaassa henkilöstöä suorasti tai epäsuorasti. Kaikki työllistävät yritykset ilmoittavat noudattavansa paikallista työlainsäädäntöä. Kaikki työllistävät yritykset ovat ilmoittaneet myös noudattavansa paikallista työterveys- ja työturvallisuuslainsäädäntöä. Työllistävästä yrityksistä jokainen ilmoitti myös noudattavansa kansainvälisiä sopimuksia työntekijöiden oikeuksista ja työehdoista sekä työterveys- ja työturvallisuusstandardeja tai muita standardeja kuten IFC Performance Standardsia. Osa edellä mainituista raportoi kuitenkin myös, etteivät he tunne tai muista kansainvälisten standardien sisältöjä kattavasti. Heille on tarjottu mm. lisäkoulutusta standardeihin liittyen. Osa yrityksistä korosti noudattavansa kaikkia tuntemiaan standardeja tai jopa ehtoja, jotka ylittävät nämä standardit.

Niistä 25 yrityksestä, jotka työllistivät henkilöstöä kohdemaassa, kuusi ilmoitti noudattavansa myös vapaaehtoisia sosiaalisen vastuun standardeja, toimintaohjeita tai sertifikaatteja kuten ILO OSH 2001 ja OHSAS 18001.

Lakien, standardien ja sopimusten noudattamisen lisäksi yrityksiltä kysyttiin myös muista sosiaalisista vaikutuksista, joita olivat mm. keskimääräistä paremman palkan maksaminen ja HIVin/AIDSin ennaltaehkäisyyn liittyvät ohjelmat. 14 yritystä (25 %) raportoi, että hankkeeseen on liittynyt muita sosiaalisia vaikutuksia. Suoraan tai epäsuorasti henkilöstöä kohdemaissa työllistäneistä yrityksistä kymmenen (18 %) arvioi maksavansa keskimääräistä parempaa palkkaa. Näistä kymmenestä yksi ilmoitti maksavansa yli kaksinkertaista palkkaa, yksi lähes kaksinkertaista palkkaa ja kaksi yritystä arveli palkan olevan noin 20 % keskitasoa suurempi. Loput kuusi esittivät valistuneen arvion maksamansa palkan olevan kansallista keskiarvoa suurempi, mutta eivät arvioineet näiden palkkauksien välisiä eroja.

Yksittäisiä muita sosiaalisia vaikutuksia olivat lasten aseman parantamiseen vaikuttanut työ, kuljetukset työpaikalle sekä naisten rekrytoinnin painottaminen sekä HIVin / AIDSin ja/tai muiden kroonisten sairauksien ennaltaehkäisyyn liittyvät ohjelmat tai toimenpiteet.

5. Vaikutukset naisten työllistymiseen ja sukupuolten väliseen tasa-arvoon

Sukupuolten välinen tasa-arvo on yksi Suomen kehityspolitiikan ja kehitysyhteistyön läpileikkaavista tavoitteista. Vuoden 2013 hankkeissa työllistyi yhteensä 585 naista, eli 77 % suoraan työllistäneiden yritysten työpaikoista. Tämä on huomattavasti enemmän kuin vuoden 2012 tai 2011 hankkeissa, jolloin vastaava osuus oli 36 - 39 %. Tämän vuoden osalta lukua kuitenkin nostaa huomattavasti ylöspäin yksittäinen naisia työllistävä käsityöhanke, jonka puitteissa on työllistetty kumppaniverkoston työntekijöitä väliaikaisesti, joten tämä nostaa osaltaan merkittävästi työllistettyjen naisten lukumäärää.

Kaikkiaan naisia työllisti 19 yritystä (83 %) suorasta työllistamisestä raportoineista yrityksistä, mikä on hieman enemmän kuin vuotta aikaisemmin (76 %). Yrityksistä 12 (23 %) arvioi hankkeilla olleen positiivinen vaikutus naisten työllistymiseen ja työolosuhteisiin. Näin arvioineet yritykset ovat useassa tapauksessa työllistäneet enemmän naisia kuin miehiä. Yrityksistä 8 (15 %) taas arvioi, että hankkeilla on ollut piirteitä, jotka ovat vaikuttaneet positiivisesti sukupuolten väliseen tasa-arvoon. Esimerkkejä näistä ovat huomion kiinnittäminen tasapalkkaisuuteen sekä tasa-arvoisuuden kulttuurin välittämistä hankkeen muille toimijoille.

6. Yleinen infrastruktuuri

Yhteensä 14 yritystä (25 %) raportoi hankkeella olleen kehitysvaikutuksia kohdemaan yleiseen infrastruktuuriin. Arviot vaikutuksista infrastruktuuriin pysyivät suunnilleen aiempien vuosien tasolla.³ Huomattavat vaikutukset yleiseen infrastruktuuriin kaikilla kahdeksalla seurattavalla osa-alueella ovat epätavallisia, sillä yleensä hankkeita ei toteuteta paikoissa, joissa ei ole minkäänlaista yleistä infrastruktuuria ennestään.⁴ Vain todella harvalla yrityksellä on tarvittavat resurssit kaiken yleisen infrastruktuurin luomiseen tyhjästä. Parannukset infrastruktuuriin ovat esimerkkejä kohteista, joihin

³ Esim. vuonna 2012 23 %, vuonna 2011 22 %, vuonna 2010 14 %, vuonna 2009 24 %

⁴ Seurattavat infrastruktuurin osa-alueet: Tiet ja kuljetusreitit, informaatio- ja kommunikaatiojärjestelmät, lastentarhat (tai koulut, sairaalat, terveyskeskukset), paikallisen väestön energiansaanti/vedensaanti/jäteveden käsittely/jätehuolto sekä mahdolliset muut yrityksen raportoimat.

kehitysumaarytysten on oltava valmiita investoimaan, koska valmista infrastruktuuria ei välttämättä ole. Tyypillistä on myös, että yksi yritys on vaikuttanut yhteen tai muutamaaan infrastruktuurin osa-alueeseen.

Eniten infrastruktuuriin osalta positiivisia kehitysvaikutuksia raportoitiin informaatio- ja kommunikaatiojärjestelmiin liittyen. Näissä seitsemän hankkeen kerrottiin edistäneen mm. tukiasemien toimivuutta. Teiden ja kuljetusreittien osalta kolme yritystä kertoo hankkeen parantaen infrastruktuuria mm. hankkeen aikana asennettujen katuvalojen kautta tai vaikuttamalla positiivisesti kuljetusjärjestelyihin alueella. Viisi yritystä ilmoitti hankkeen parantaneen paikallisen väestön energiansaantia ja usein tämä tehtiin aurinkoenergian voimalla. Kaksi yrityksistä kertoo hankkeella olevan paikallisen väestön vedensaantia edistäviä vaikutuksia esimerkiksi vesipumppujärjestelmien kautta.

Kolme yritystä ilmoitti hankkeiden vaikuttaneen positiivisesti paikallisen väestön jätehuoltoon. Tämä tapahtui kaikissa kolmessa tapauksessa lähinnä välillisesti mm. uutta teknologiaa käyttämällä ja sitä kautta jätteiden laatuun vaikuttamalla. Neljä yritystä raportoi hankkeella olevan positiivisia vaikutuksia kohdemaan lastentarhoihin ja koulujärjestelmään. Useimmiten hanke on vaikuttanut tähän osa-alueeseen välillisesti työllistämällä lapsien vanhempia, jolloin toimeentulon parantuessa mm. maatyöntekijöiden lapset pystyvät jatkamaan koulunkäyntiä köyhällä alueella.

7. Markkinat ja tuotantorakenne

Yksi liikekumppanuustuen tarkoituksista on vaikuttaa kohdemaan markkinoiden ja tuotantorakenteen vahvistumiseen sekä monipuolistumiseen ja siten vähentää kehittyvien maiden riippuvuutta yksittäisistä sektoreista. Yrityksistä 24 (44 %) raportoi hankkeen vaikuttaneen kohdemaan markkinoihin ja niiden rakenteeseen. Tämä on hieman vähemmän kuin vuoden 2012 raportoiduissa hankkeissa, joissa osuus oli 49 %.

Kuusi yritystä ilmoitti hankkeen luoneen kohdemaahan täysin uuden tuotteen tuotantoa tai edistäneen uuden teollisuudenalan syntymistä. Näissä hankkeet painottuivat enemmän uudenlaisiin tuotteisiin, jonka lisäksi yhdessä tapauksessa hankkeen raportoitiin luoneen edellytyksiä kiertotalousliiketoiminnalle maassa.

Kymmenen yritystä kertoi vaikuttaneensa kohdemaassa tuotettavien tuotteiden laadun parantumiseen esimerkiksi nostamalla tuotannon yleisiä laatuvaatimuksia sekä ohjaten tasalaatuisuuteen tuotteissa. Kuusi hanketta edesauttoi kohdemaan kansalaisten perustarpeiden kannalta olennaisten hyödykkeiden tai palveluiden saantia esimerkiksi tuottamalla jätealan palveluita. Vientikaupan vahvistamiseen vaikutti seitsemän (13 %) hanketta, joka on vähemmän kuin edellisvuonna (29 %). Vienti lisääntyi kohdemaissa esimerkiksi käsityö-, ympäristö- ja terveyssektoreilla.

Hankkeista 12 (22 %) sijaitsi maaseudulla tai pienemmissä kasvukeskuksissa kohdemaan talous- ja teollisuuskeskusten ulkopuolella. Hankkeiden toteuttaminen maaseudulla tai teollistumattomissa kaupungeissa tai paikallisten pien- ja suuryritysten välisten yhteyksien vahvistaminen vaikuttaa positiivisesti kohdemaan markkinoihin ja niiden rakenteeseen. Kuusi hanketta vahvisti yhteyksiä paikallisten pk-yrityksien tai maanviljelijöiden ja suuryritysten välillä. Parissa tapauksessa tässä oli kyse

siitä, että hankkeen puitteissa tehtiin hankintaa tai muuta yhteistyötä paikallisen kumppanin lisäksi myös muiden kanssa, jolloin paikallisia pienempiä toimijoita oli mukana vähintään välillisesti. Yhdessä tapauksessa lisäksi raportoitiin, että paikallinen toimija oli mukana hankkeessa, koska halusi osaavaa tulevaisuuden työvoimaa hankkeen yhteydessä koulutetuista kylän nuorista.

Kolme hanketta on lisännyt raaka-aineiden tuotantoa kohdemaassa. Esimerkkinä tästä on hanke, jossa metallimateriaalien kierrätysastetta on parannettu laitoksessa, jolloin raaka-aineisiin on vaikutettu välillisesti.

8. Ympäristövaikutukset

Toimialasta riippumatta kaikilta hankkeilta edellytetään kokonaisvaltaista ympäristövaikutusten huomioon ottamista ja mahdollisista ympäristövaikutuksista raportoimista. Yrityksistä 33 (60 %) raportoi jonkinlaisista hankkeeseen liittyvistä positiivisista ympäristövaikutuksista. Tämä on hieman enemmän kuin vuonna 2012 (49 %). Hankkeiden aikana yritykset tekivät mm. hiilijalanjälkimittauksia, alihankintapartnereiden tuotantotapojen läpikäyntiä, energian ja materiaalin kulutuksen seurantaan sekä energiatehokkuuteen ja ympäristöystävällisiin ratkaisuihin ohjaamista.

Seitsemän (13 %) hankkeen toteutukseen liittyi uusiutuvan energian käyttöä (näistä neljä liittyi aurinkoenergiaan) ja yhdeksän (16 %) hanketta lisäsi ympäristöystävällisten tuotantomenetelmien ja raaka-aineiden käyttöä. Yritykset raportoivat esimerkiksi aurinkovesipumppujen hyödyntämisestä, kierrätykseen liittyvistä prosesseista tai ympäristöystävällisten raaka-aineiden käytöstä (esim. kasviväriin hyödyntäminen). Neljä hanketta lisäsi investointeja oman yrityksen tai partneriyrityksen energiatehokkuuteen kohdemaassa. Seitsemässä hankkeessa ympäristöteknologia tai siihen liittyvien komponenttien tuotanto kohdemaassa parantui.

Kansainvälisten sosiaalisten ja ympäristöstandardien noudattaminen ja tietoisuus niistä lisääntyi raportoitavien hankkeiden myötä. Yrityksistä 17 ilmoitti hankkeen johtaneen lisääntyneeseen tietoisuuteen kansainvälisistä sosiaalisista ja ympäristöstandardeista suomalaisessa emoyhtiössä, sekä kertoi hankkeen parantaneen sosiaalisten ja ympäristöstandardien noudattamista yrityksessä tai partneriyrityksessä kohdemaassa. Luku on lähes sama kuin edellisvuonna (16), jolloin arveltiin, että positiiviseen trendiin saattaisi vaikuttaa se, että kaikilla liikekumppanuustukea hakevista yrityksistä ei ole entuudestaan kokemusta kansainvälisistä hankkeista.⁵ Tämän valossa yrityksillä ei mahdollisesti ole ollut lähtötilanteessa laajasti tietoa kansainvälisestä lainsäädännöstä ja standardeista, mutta hankkeen myötä tietoisuus on kasvanut. Tätä mahdollisesti osaltaan tukee se tieto, että raportointivuoden kahdeksasta suuryrityksestä vain kaksi ilmoitti hankkeen johtaneen sekä lisääntyneeseen tietoisuuteen että parantuneeseen sosiaalisten ja ympäristöstandardien noudattamiseen yrityksessä. Suuryritysten lukumäärä on kuitenkin hyvin pieni, joten vertailuun pienten ja suurten yritysten kasvaneen tietoisuuden osalta on hyvä suhtautua tämän vuoden osalta varovaisesti.

⁵ Suuri osa liikekumppanuustuen hakijoista on pieniä tai keskisuuria yrityksiä, joilla ehkä keskimäärin ei löydy samanlaista kansainvälistä kokemusta kuin suuryrityksiltä. Vuonna 2013 pk-yrityksiä oli 85 % ja 2012 vuonna 89 %.

9. Uuden yhtiön perustaminen

Hankkeista 28:ssa (51 %) tavoitteena oli perustaa uusi yhtiö (yhteisyritys tai tytäryritys) kohdemaahan. Näistä hankkeista 16:ssa uusi yhtiö perustettiin; perustetuista yrityksistä 14 on vielä toiminnassa ja kaksi on lopetettu. Lisäksi sellaisista hankkeista, joissa uuden yhtiön perustaminen ei ollut alkuperäinen tavoite, yhdessä hankkeessa pohdittiin yhtiön perustamista.

Kahdeksassa hankkeessa perustetun yrityksen toiminnot ovat lisääntyneet edellisen raportoinnin jälkeen. Osa yrityksistä on kertonut, että kohdemaatoimintojen myyntitoimintojen määrä on kasvanut, jonka lisäksi kerrottiin mm. hankkeen puitteissa järjestetyistä koulutuksista, joita on tapahtunut edellisen raportoinnin jälkeen. Kaikista raportoinnin kohteena olevista hankkeista seitsemän on kesken ja kuusi lykätty, joten on mahdollista, että näissä hankkeissa perustetaan vielä uusia yrityksiä.

Yrityksistä 22 on ilmoittanut, että hankkeessa ei ole onnistuttu perustamaan yritystä kohdemaahan, vaikka niin oli tarkoitus. Esimerkkejä yritysten mainitsemista syistä ovat tuotteen kehitykseen liittyvät haasteet, toiminnan yleinen kannattamattomuus tai kohdemaan epävakaa tilanne.

10. Alihankintasuhteen muodostaminen

Alihankinta oli ensisijaisena tavoitteena viidessä hankkeessa. Kahdessa näistä hankkeista alihankinta on jo aloitettu, yhden hankkeen on raportoitu olevan ”on hold”-tilassa ja kaksi hankkeista on lopetettu. Yhdeksässä hankkeessa, joissa alihankinta ei ollut ensisijaisena tai alkuperäisenä tavoitteena, toteutettiin alihankintaa. Näistä viidessä hankkeesta jokaisessa on edelleen aktiivista alihankintaa. Tämä tarkoittaa, että alihankintaa harjoittaa raportointihetkellä yhteensä kymmenen (18 %) yritystä.

Alihankitut tuotteet ja palvelut ovat sisältäneet muun muassa sähköön ja hydraulikkaan liittyvien palveluiden sekä komponenttien ja vaatteiden hankintaa. Alihankinnan yhteydessä asiakaskunnaksi oli mainittu suomalaiset ja EU:n kansalaiset.

Alihankintahankkeista kuusi vaikutti alihankittujen tuotteiden/palveluiden parempaan laatuun. Kaksi hanketta johti tuotantolinjojen ja/tai tuotantotekniikoiden kehittymiseen kohdemaassa ja kaksi oli johtanut alihankittujen tuotteiden parempaan pakkaamiseen ja/tai merkitsemiseen.

11. Tuonti

Seitsemän (13 %) 55 hankkeesta luokiteltiin tuontihankkeiksi (tavaroiden tai palveluiden tuonniksi kohdemaasta Suomeen). Näistä hankkeista kaksi on vielä kesken, yksi on lykätty ja kaksi on lopetettu. Lopetetuista hankkeista kumpikaan ei edennyt toimintavaiheeseen. Tuontihankkeiksi luokiteltujen hankkeiden lisäksi kolme yritystä on aloittanut tuonnin muun toiminnan ohella, vaikka tuonti ei ollut hankkeen alkuperäisenä tavoitteena. Tämä tarkoittaa, että tuontia harjoitti yhteensä kymmenen (18 %) yritystä. Hankkeissa on tuotu mm. pumppujen komponentteja, ohjelmointiosiaamista, vaatteita sekä tuotteiden näytekalusteiden puolivalmisteita.

Kaksi yritystä kertoi hankkeen johtaneen tuotujen tuotteiden parempaan pakkaamiseen tai merkitsemiseen. Neljä yritystä raportoi hankkeen johtaneen tuotujen tuotteiden tai palveluiden parantuneeseen laatuun mm. koulutuksen avulla, jolla on parannettu tuotteiden tasalaatuisuutta ja

kestävyyttä. Neljä yritystä raportoi hankkeen johtaneen tuotantolinjojen tai tuotantotekniikoiden kehittämiseen kohdemaahan. Viisi yritystä koki hankkeen johtaneen kohdemaan partneriyhtymisen kasvaneeseen tietoisuuteen tai parempaan valmiuteen täyttää EU:n tai Suomen tuontivaatimukset. Nämä liittyivät mm. palosammutussertifikaatteihin sekä energiatehokkuuden tuontivaatimuksiin.

12. Suomalaisen ympäristötekniikan pilotointi

Neljä yritystä (7 %) raportoi hankkeen johtaneen suomalaisen ympäristötekniikan pilotointiin kohdemaassa. Kolme pilotointihanketta onnistui ja yhtä hanketta on lykätty. Yritysten kertoivat pilotoineensa hankkeissa kuivakäymälöitä, aurinkovoimatekniikkaa, jätteiden prosessointitekniikkaa ja älyohjattuja pumppuja. Kaikkien neljän kokemukset pilotoinnista olivat positiivisia, mutta kaksi neljästä yrityksestä suhtautui toistaiseksi hieman varovaisesti markkinatilanteesta tai osittain ratkaisemattomista prosesseihin liittyvistä haasteista johtuen.

Hankkeista yksi ilmoitti muokanneensa pilotoitavia tuotteita tai palveluita paikallisia olosuhteita vastaaviksi osana projekteja ja yksi kertoi pilotin hyödyttävän muitakin projekteja. Kaikki neljä ympäristötekniikan pilotoinnista raportoinutta koki tekniikan soveltuneen hyvin tai erittäin hyvin paikallisiin olosuhteisiin sekä raportoi hankkeen kokemusten perusteella uskovansa pilotoituneen tekniikan sopivan hyvin tai erittäin hyvin myös muihin kehittyviin maihin sovellettavaksi.

13. Finnpartnershipin tuottama lisäarvo

Avointen vastausten perusteella yleiskuva Finnpartnershipin tuottamasta lisäarvosta oli yritysten mukaan positiivinen. Kysymykseen vastanneista 49 yrityksestä 43 yritystä (88 %) koki Finnpartnershipin palveluiden tuottaneen lisäarvoa hankkeilleen. Valtaosa näistä yrityksistä koki avun olleen merkittävää tai jopa välttämätöntä hankkeen toteutumisen kannalta. Lähes kaikki tuensaajat määrittivät Finnpartnershipin tuoman lisäarvon syntyneen yritykselle myönnetystä taloudellisesta tuesta, joka auttoi paitsi hankkeiden aloittamisessa ja toteutuksessa, myös niiden kehittämisessä. Rahallinen apu antoi rohkeutta hankkeen toteuttamiseen, mahdollisti monella yrityksellä hankkeen laajemman toteutuksen ja tarjosi kotimaassa myönteisen signaalin yrityksen rahoittajille. Eräs yritys kommentoi, että *"Oivankin idean varaan rakennetun yrityksen olemassaolo saattaa pitkään roikkua pienen säikeen varassa. Silloin jo tuen henkinen merkitys suoristaa ruotua. -- Tämänkaltainen tuki vahvistaa samalla kotimaista yritystoimintaa eikä ole keneltäkään pois vaan tuo kaikille lisää."* Rahallisen avun lisäksi Finnpartnershipin tuomaksi lisäarvoksi määriteltiin muun muassa tiedon ja avun saanti, ympäristöselvitysten tuoma lisäarvo sekä se, että Finnpartnershipin tarkennuspyyntöjen kautta hankkeen rakenteesta ja dokumentoinnista opittiin uusia asioita. Ne kuusi yritystä, jotka eivät kokeneet Finnpartnershipin tuoneen hankkeelle lisäarvoa, olivat joko joutuneet keskeyttämään hankkeensa tai kokivat lisäarvon muuten jääneen määrittelemättömästä syystä puuttumaan.

Vastausten perusteella Finnpartnershipin tuoman lisäarvon voidaan nähdä olleen merkittävä. Yritykset painottivat vastauksissaan saadun tuen merkitystä hankkeiden toteutuksessa sekä arvostivat saamia neuvontapalveluita.

14. Jatkohankkeet

Vuoden 2013 hankkeista neljä oli jatkohakemuksia. Kaksi näistä hankkeista on toteutunut suunnitellusti. Yksi hanke on kesken ja yhtä hanketta on lykätty. Toteutuneista hankkeista toisella oli tavoitteena perustaa tytäryritys tai aloittaa pilotti kohdemaassa, ja toisella oli tavoitteena aloittaa pilotti kohdemaassa. Molemmat toimivat tieto- ja viestintäteknologiasektorilla.

Toteutuneissa hankkeissa yritykset raportoivat investoineensa kohdemaahan yhteensä 136 500 euroa (esimerkiksi käyttöpääomaan). Yritykset arvioivat maksaneensa hankkeen seurauksena kohdemaahan verotuloja ja muita maksuja yhteensä 8 500 euroa.

Toteutuneissa hankkeissa hankkeen seurauksena kohdemaassa on suoraan työllistetty kaksi henkilöä. Toinen yrityksistä arvioi hankkeen työllistävän kahden vuoden päästä kolmesta viiteen ja toinen kaksi työntekijää. Muista, ei-toteutuneista jatkohankkeista toinen yritys on työllistänyt 11 työntekijää ja arvioi määrän pysyvän samana kahden vuoden päästä. Toinen raportoi työllistäneensä yhden työntekijän, mutta arvioi määrän olevan kahden vuoden kuluttua 15 henkilöä. Molemmissa toteutuneissa jatkohankkeissa on järjestetty jonkinlaista koulutusta. Koulutus on liittynyt muun muassa kohdemaan henkilökunnan kouluttamiseen ja sisältänyt muun muassa workshoppeja ja koulutusta työntekijöiden johtamis-, yhteistyö- ja viestintätaitoihin. Koulutusta kohdemaassa ovat järjestäneet emoyhtiö, ulkopuoliset kouluttajat ja suomalainen sekä paikallinen konsultti.

Kesken olevan jatkohankkeen tavoitteena oli perustaa koulutuspalveluita tarjoava yhteisyritys kohdemaahan. Hankkeen viivästyminen johtuu yrityksen mukaan uudesta verohallinnosta ja uudesta hallituksesta kohteena olevassa osavaltiossa. Yritys kuitenkin arvioi, että yhteisyritys voitaisiin perustaa ennen vuoden 2017 loppua.

Lykättyllä jatkohankkeella ei ole tällä hetkellä käynnissä olevaa toimintaa kohdemaassa. Jatkohanke toimii rakennussektorilla ja hankkeessa on tarjottu koulutusta työturvallisuudesta ja rakennustavoista. Yritys on fokusoitunut hankkeesta saaduilla kokemuksillaan toimintaan toisessa Afrikan maassa.

LIITE 1. Yhteenvertotaulukko vuosien 2006 - 2013 hankkeista

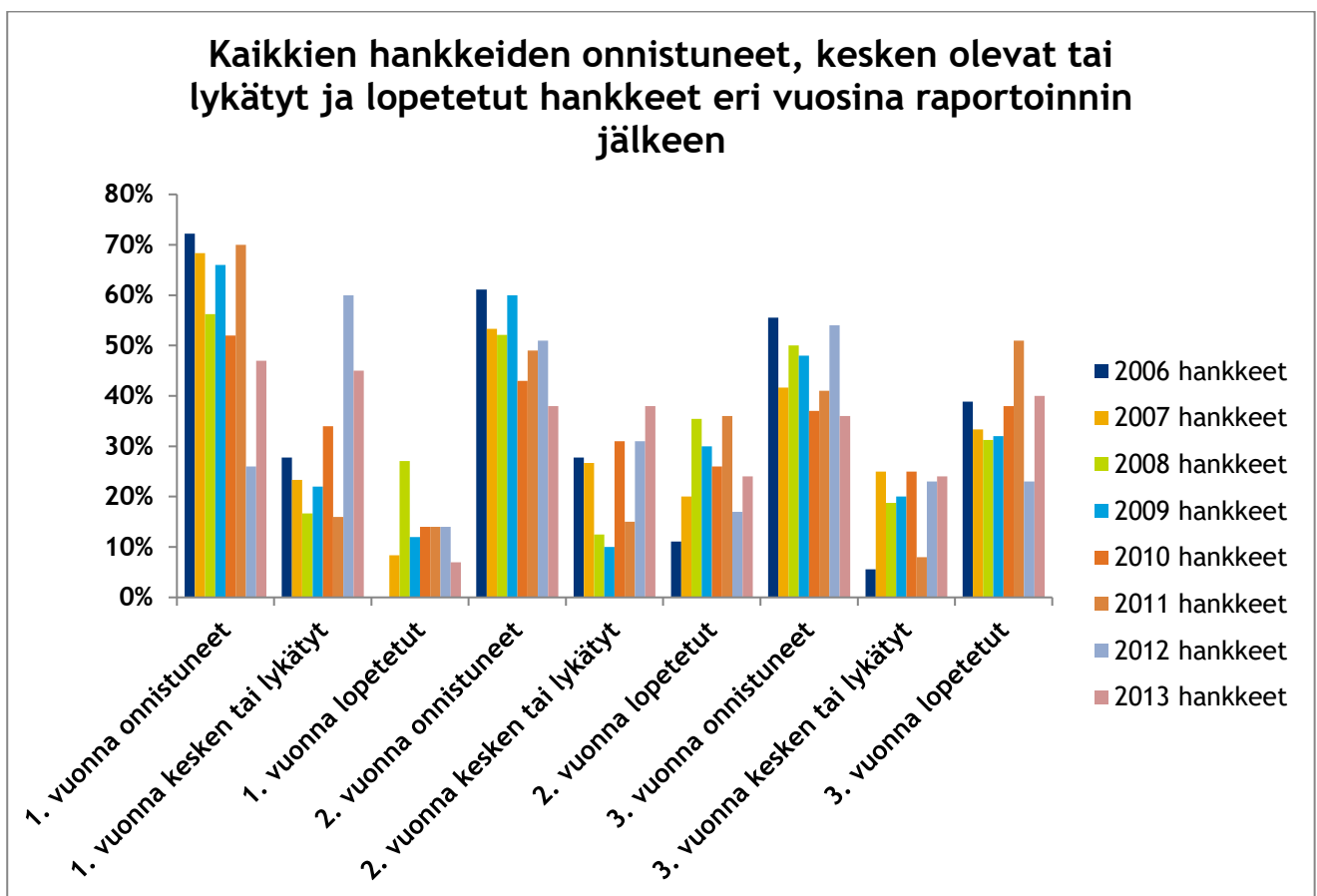
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Myönnettyjä tukia	22	79	68	77	110	114	77	94
Maksatuksen saaneita (pl. jatkohakemukset)	18	60	48	50	65	74	35	59
Maksatusten summa (pl. jatkohakemukset)	1 041 715,13	1 683 299,85	1 122 328,14	1 430 945,33	1 253 884,55	1 482 478,78	675 798	1 347 297
Maksatusten summa (ml. jatkohakemukset)	1 041 715,13	1 683 299,85	1 269 787,20	1 451 900,49	1 570 585,54	1 622 374,86	782 886	1 211 426
Onnistuneita hankkeita viimeisessä raportissa	10 (56 %)	25 (42 %)	24 (50 %)	24 (48 %)	24 (37 %)	30 (41 %)	19 (54 %)	19 (35 %)
Keskeneräisiä hankkeita viimeisessä raportissa	1 (6 %)	15 (25 %)	9 (19 %)	10 (20 %)	16 (25 %)	6 (8 %)	8 (23 %)	13 (25 %)
Lopetettuja hankkeita viimeisessä raportissa	7 (39 %)	20 (33 %)	15 (31 %)	16 (32 %)	25 (38 %)	38 (51 %)	8 (23 %)	22 (40 %)
Suoraan työllistäviä yrityksiä	10 (56 %)	32 (53 %)	25 (52 %)	24 (48 %)	23 (35 %)	23 (31 %)	17 (49 %)	23 (42 %)
Suoraan työllistettyjä	713	899	1192	1283	621,5	636	401	758
Uusia työpaikkoja	301	590	547	884	307	517	232	297
Naistyöntekijöitä	127	156	269	518	180	232	156	585
Naisten osuus suoraan työllistetyistä	18 %	17 %	23 %	40 %	29 %	36 %	39 %	77 %
Epäsuorasti työllistettyjä	514	1698	568	389	237	1400	283	188
Investointeja toteuttaneita yrityksiä (pl. jatkohankkeet)	9 (50 %)	14 (23 %)	13 (27 %)	16 (32 %)	21 (32 %)	38 (51 %)	16 (46 %)	22 (20 %)
Investointien kokonaissumma (pl. jatkohankkeet)	7 900 000	1 635 700 000	7 900 000	35 720 000	20 180 000	20 299 992	15 878 977	7 080 669
Investointien kokonaissumma (ml. jatkohankkeet)	7 900 000	1 635 700 000	8 300 000	35 740 000	29 320 000	22 149 992	21 969 477	7 217 169
Investointien suhde maksatuksiin (ml. jatkohankkeet)	758 %	97172 %	654 %	2461 %	1867 %	1365 %	2900 %	900 %
Tytäryritys tai yhteisyritys perustettu	9 (50 %)	13 (22 %)	15 (31 %)	12 (24 %)	11 (17 %)	17 (23 %)	9 (26%)	16 (29 %)
Alihankinta aloitettu	4 (22 %)	16 (27 %)	14 (29 %)	9 (18 %)	13 (20 %)	13 (18 %)	8 (23%)	2 (4 %)
Lisäarvoinen kehitysmaatuonti aloitettu	6 (33 %)	12 (20 %)	12 (25 %)	10 (20 %)	11 (17 %)	11 (15 %)	9 (26%)	10 (18 %)
Teknologian ja tietotaidon siirtoa toteuttaneita hankkeita	10 (56 %)	45 (75 %)	36 (75 %)	36 (72 %)	39 (60 %)	28 (38 %)	25 (71 %)	19 (35 %)
Koulutusta toteuttaneita hankkeita	11 (61 %)	35 (58 %)	33 (69 %)	36 (72 %)	34 (52 %)	41 (55 %)	22 (62 %)	32 (58 %)
Keskimääräistä parempia palkkoja maksaneita hankkeita	10 (56 %)	22 (46 %)	25 (52 %)	22 (44 %)	14 (22 %)	11 (15 %)	8 (23 %)	10 (43 %)
Hankkeita, joilla positiivisia vaikutuksia naisten työllistymiseen tai sukupuolten väliseen tasa-arvoon	8 (44 %)	24 (40 %)	28 (58 %)	26 (52 %)	19 (29 %)	30 (41 %)	13 (37 %)	19 (35 %)
Hankkeita, joilla vaikutuksia yleiseen infrastruktuuriin	4 (22 %)	25 (42 %)	16 (33 %)	12 (24 %)	9 (14 %)	16 (22 %)	8 (23 %)	14 (25 %)
Hankkeita, joilla vaikutuksia markkinoihin ja niiden tuotantorakenteeseen	11 (61 %)	42 (70 %)	36 (75 %)	34 (68 %)	29 (45 %)	41 (55 %)	17 (49 %)	24 (44 %)
Hankkeita, joilla positiivisia muita ympäristövaikutuksia	6 (33 %)	34 (57 %)	29 (60 %)	21 (42 %)	29 (45 %)	34 (46 %)	17 (49 %)	33 (60 %)

LIITE 2. Vuosien 2006-2013 hankkeiden toteutuminen eri vuosina.

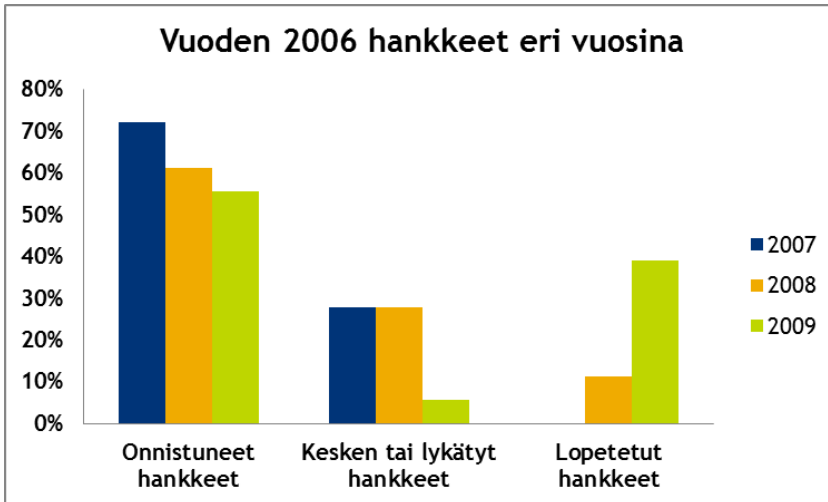
Kuva 1. Kaikkien vuosien hankkeiden lopputulokset viimeisessä raportoinnissa

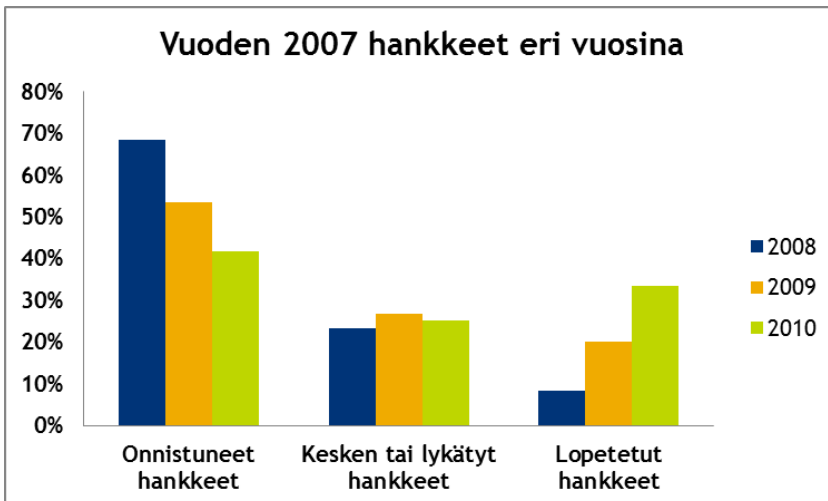
Kuva 2. Kaikkien hankkeiden onnistuneet, kesken olevat tai lykättyt ja lopetetut hankkeet eri vuosina raportoinnin jälkeen

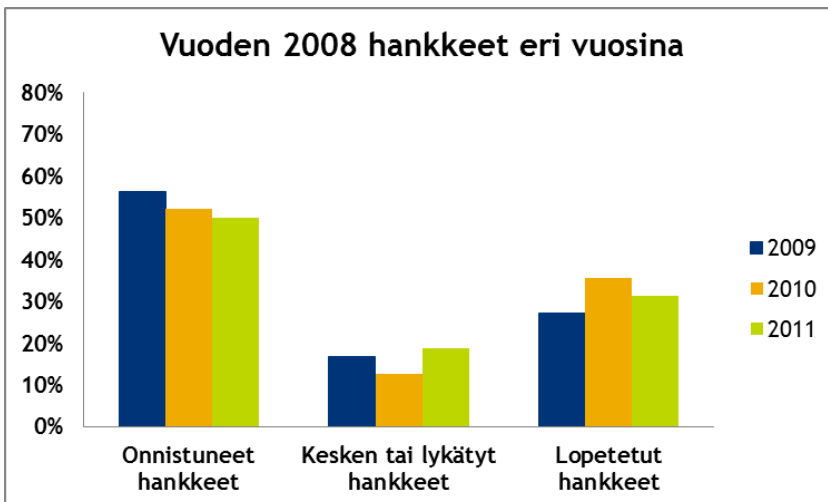
Kuva 3. Vuoden 2006 hankkeiden tilanne eri vuosina

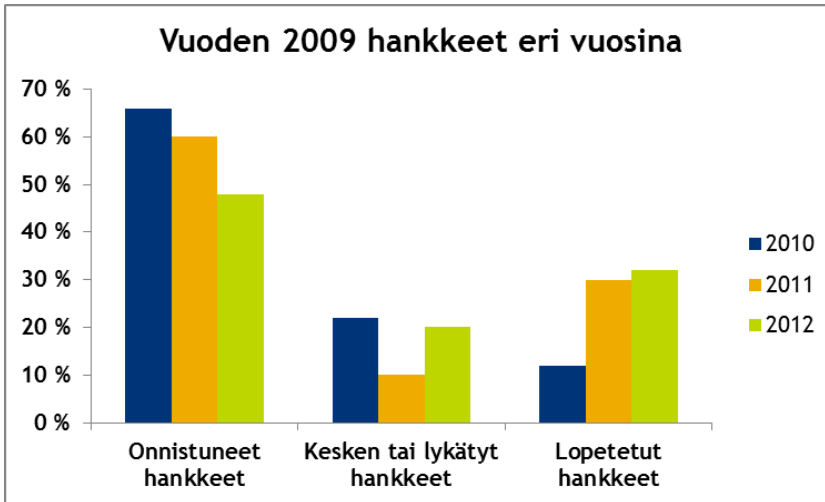
Kuva 4. Vuoden 2007 hankkeiden tilanne eri vuosina

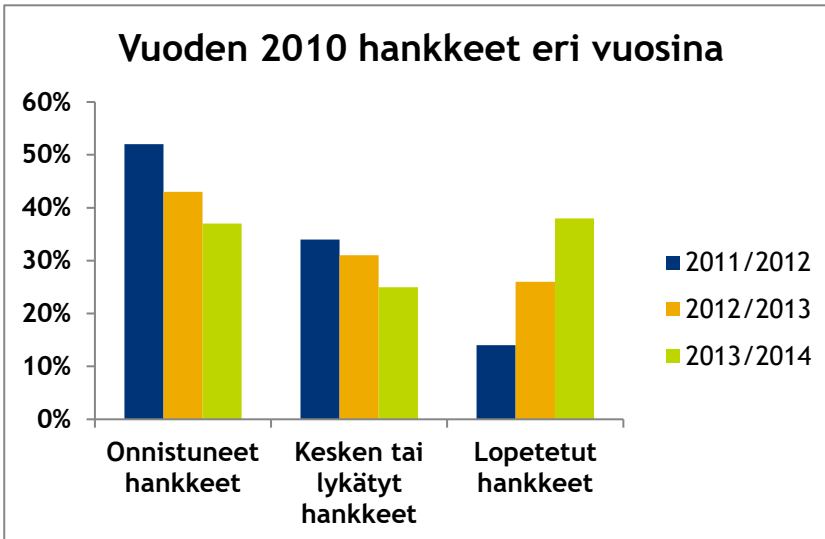
Kuva 5. Vuoden 2008 hankkeiden tilanne eri vuosina

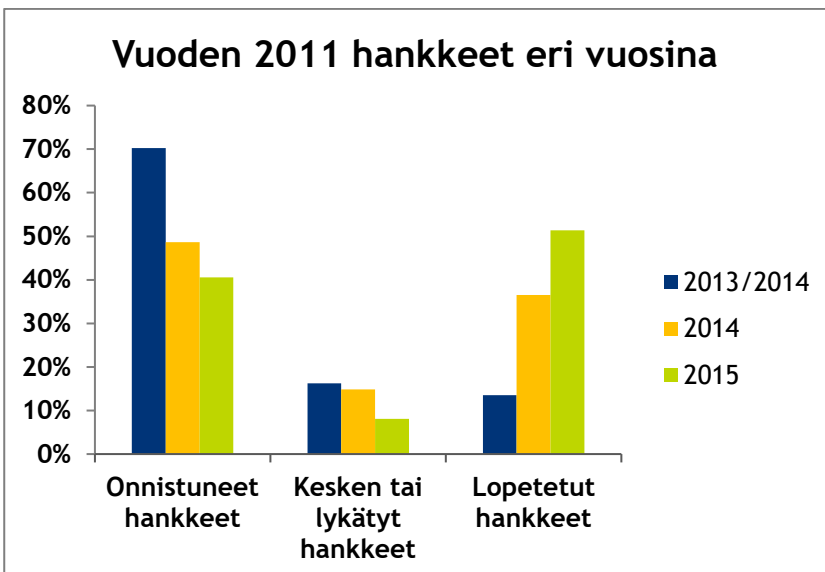
Kuva 6. Vuoden 2009 hankkeiden tilanne eri vuosina

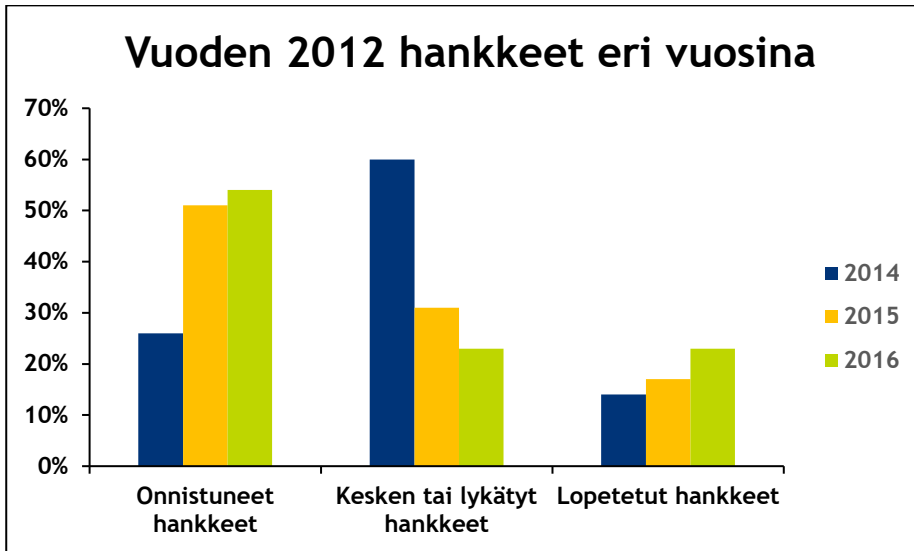
Kuva 7. Vuoden 2010 hankkeiden tilanne eri vuosina

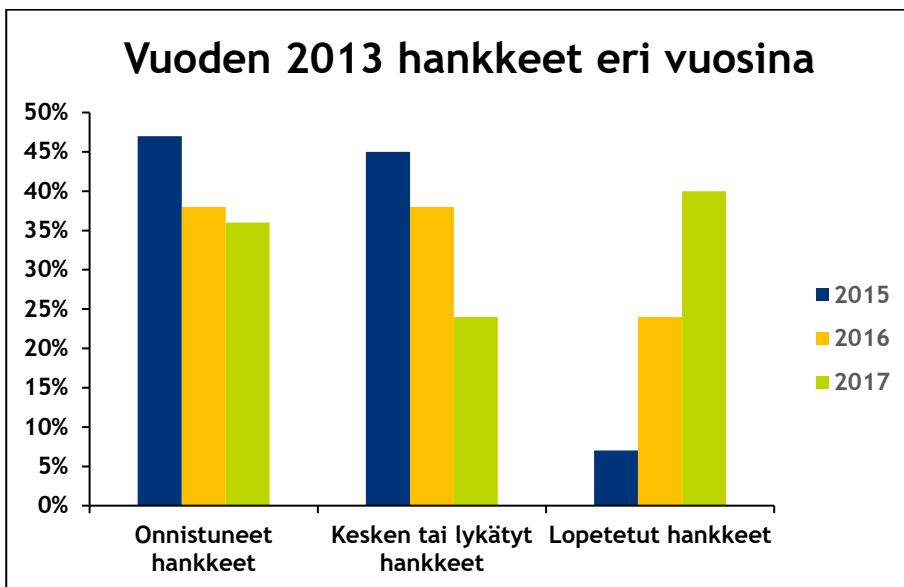
Kuva 8. Vuoden 2011 hankkeiden tilanne eri vuosina

Kuva 9: Vuoden 2012 hankkeiden tilanne eri vuosina

Kuva 10: Vuoden 2013 hankkeiden tilanne eri vuosina

 Taulukko 1. Raportoitujen hankkeiden kohdemaajakauma vuosittain⁶

Vuosi	LDC	LIC	LMIC	UMIC	Yhteensä
2006	2 (11 %)	4 (22 %)	6 (33 %)	6 (33 %)	18
2007	8 (13 %)	19 (32 %)	21 (35 %)	12 (20 %)	60
2008	9 (19 %)	18 (38 %)	16 (33 %)	5 (10 %)	48
2009	6 (12 %)	2 (4 %)	20 (40 %)	22 (44 %)	50
2010	10 (15 %)	13 (20 %)	37 (57 %)	5 (8 %)	65
2011	16 (22 %)	9 (12 %)	37 (50 %)	12 (16 %)	74
2012	8 (23 %)	-	10 (29 %)	17 (49 %)	35
2013	12 (22 %)	-	25 (45 %)	18 (33 %)	55
Yhteensä	70 (17 %)	58 (14 %)	156 (39 %)	121 (30 %)	405

⁶ Maksatusta saaneet hankkeet pl. jatkohankkeet